

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Ciandiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 7 Iulie st. v.

(Δ) În Peninsula-Balcică ferbe neîncetat demult timp. Numai cât ferberea odată e mai moderată, altădată mai alergată, mai vivace, une-ori stă se treacă în un tempo furios.

Este lucru cunoscut, că în toată peninsula mai mare este ferberea în Sârbia și în Bulgaria.

În această din urmă ar fi creșut omul, că cu moartea majorului Panița o se se curme, cel puțin pentru un timp oare-care, ori-ce agitațiune. Să fie liniște și oamenii să-și caute de afacerile pac-nice în tihnă, având în vedere numai desvoltarea și înflorirea patriei lor.

După ceea-ce putem citi în diare, nici nu lipsese liniștea în Bulgaria. Ba s'ar pără că e prea multă și prea mare liniște și că liniștea aceasta prea multă și prea mare seamănă mult cu păcla dinainte de tempestate. Din când în când mai străbate câte o seire despre atențate asupra ministrului-regent Stambuloff, care seire anumite diare îndată și sunt gata a o desmînți. Ba se mai adauge numai decât din partea altor

diare, că toată lumea din Bulgaria este multumită cu justificarea lui Panița, fiindcă așa rezonează, că după legile Bulgarei nici că se putea altfel.

Ear' noi, care sîntem departe de scenă și căror nu ne este permis a vedea lucrurile cum sînt în Bulgaria, trebuie să credem, că e liniște și multumire în principatul cel mai june dela Dunărea-de-jos și dela Balcani. Noi trebuie să credem, că principele Ferdinand numai pentru distracțiune și-a părăsit patria sa adoptivă tocmai atunci, când avea să fie împușcat Panița, și tot din cauză de distracțiune amănă și întoarcerea sa acasă.

Ar fi ciudat lucru, când principele s'ar înamora prea tare în distracțiune, ca să ne pomenim într-o di cu seirea, că de dragul ei nici nu se mai întoarce la Bulgari.

Și despre așa ceva a fost vorba. Anumite diare însă îndată au venit și ni-au spus, că nu este adevărat, că Ferdinand n'ar mai avă de gînd a se întoarce la tronul Bulgarei.

Dar' până-când afacerile bulgare plutesc cum am diice între ființă și ne-ființă, între adevăr și neadevăr și ni se scie nimenea, afară doar' din cei inițiați, ce se alegă dintr'însele, în învecinata Sârbie tabloul pare-că vrea să se prezenteze într-o claritate mai mare.

Gvernul Sârbiei a luat demult pozițiune ostilă față cu monarhia noastră. Influența austro-ungară și mai ales cea ungară guvernul sârbesc umblă să o înlătore și a luat o atitudine, ca-și-când ar voi să se pună sub influența rusească.

Partid sârbesc, care se aibă simpatii pentru Austro-Ungaria, dela scohorirea lui Milan de pe tronul Sârbiei încoace parea că nici nu mai există. Acum, după-cum au vedut și cititorii nostri, răsare Garașanin de apelul seu, oare-cum sub egida lui Milan, care se vede că a căpătat gust de a se aședa earăși și încă permanent în Sârbia și de a se apuca de o politică activă.

Garașanin de capul seu nu credem că ar fi întreprins ceva. El s'a apucat de lucru de bună-seamă cu scopul să reînvieze mai întîiu partidul progresist cu simpatii austro-ungare, partid care cedase locul radicalilor cu simpatii rusesci.

Persoanele sînt marcate în Sârbia și tendențele și scopurile lor cunoscute. Aci nu plutesce nimica, ca în Bulgaria, în aerul necunoscutului. Se scie ce vor unii și ce vor alții. Lucrează și unii și alții cu cărțile pe față. Vorba e numai, dacă se vor apuca degrabă de luptă?

După diarele maghiare așa se vede. Apelul lui Garașanin e signalul. Tere-nul de luptă va fi de acum cel constituțional.

În deosebite rițuri am indigetat la Sârbia, ca la o parte vulnerabilă a Europei. Indigetăm și acum.

Mai ales vedînd, cum se interesează presa maghiară earăși de Sârbia, putem presupune, că este ceva în petto cu dînsa însă nu atât din cauza Sârbiei și pentru Sârbia.

Sârbia și Bulgaria sînt numai pionii altor puteri, care împing înainte și retrag când pe unul, când pe altul, până când puterilor, care sînt în joc, le va veni bine să-și încasseze sau să se încaiere pentru dînsii.

Jocul acesta durează demult. Până-când nu se va termina n'am scăpat de alternativa încasării sau a încaierării.

Milan cu Garașanin pare-că sînt hotărîți a pune capăt jocului. În sferile oficioase ale guvernului unguresc sînt oamenii pregătiți a vedea conflicte aprige în Sârbia în timpul cel mai deaproape.

Nu mai dacă oficioșii unguresci n'ar vorbi într'un cîas rău. Dacă n'ar vorbi de conflicte în Sârbia, de a căror aguridă mai tîrziu se ne străpezească nouă celor din monarhia austro-ungară dinții.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 7 Iulie st. v.

Cehii și Germanii.

Profesorul Heinrich a publicat în mai multe foi următoarea declarațiune, prin care se lămurește pe deplin atitudinea lui față cu alegerea sa în consiliul de instrucțiune al țerii: 1. Alegerea mea în consiliul c. r. de instrucțiune al țerii s'a făcut fără conlucrarea mea. 2. Încercarea de a mă îndupleca să primesc sau să refuz alegerea, este egală cu a vorbi cu o stîncă de granit. 3. La 10 Iulie, când am aflat

din diare despre alegerea mea, am adresat Excelenței Sale, ministrului-președinte Taaffe o scrisoare. Sîrșitul acestei scrisori este: „Excelența Voastră puteți fi fără frică, căci eu îmi voiu exercia mandatul cu liniște, tact și obiectivitate și voiu repăși în momentul potrivit“. Prelungă aceasta rămân. 4. Am convins-gerea, că prima agitațiune contra alegerii mele, atât în Praga, cât și în Viena, a pornit dela persoane, al căror interes material este, ca eu să nu întru în cea mai înaltă corporațiune școlară a țerii. Că mai apoi a urmat și diaristica cea mică și reprezentanțele mai multor comune, fără de a scîi ce fac, este irelevant pentru politicianul experimentat. 5. Este adevărat, că nu m'am supus nici-când conducerii partidului german din Boemia, ci am voit să servesc poporului meu și patriei în mod liber și independent. 6. Ca politician stau dela anul 1873 singur în Boemia. De 14 ani arăt poporului meu calea, care poate duce la înțelegere în lupta națională, anume calea despărțirii intereselor naționale. În fine după 14 ani recunosc Germanii din Boemia această cale, ca fiind bună și pornesc și ei pe ea. Între asemenea împregiurări a-mi imputa tradare, este simplamente absurd. Această imputare mă lasă drept aceea cu deservire liniștit.

Alegerile din Bucovina.

Mai primim dela Cernăuți următoarea seire: Grupul dîntîu al proprietarilor mari (fondul religios gr-or.) a ales de deputați dietali pe consilierii consistoriali: Miron Călinescu și Dr. Ioan Turcan. Grupul al doilea al proprietarilor mari a ales ca deputați pentru dieta țerii pe domnii: Abrahamovici din Cîreș, George baron Capri din Romanesci, Anton Cochranovski jun. din Stăuceni, Ioan Lupul și Dr. Ioan Volcinschi din Cernăuți, Gustav Marin din Călinesci, Dr. Stefan Stefanovici din Rarance și Eugen baron de Stircea din Crasna.

Cestiunea bulgară.

După un raport din Constantinopol al lui „Pol. Corr.“ în privința răspunsului la nota bulgară nu s'a luat încă nici o hotărîre definitivă, deși consiliul de miniștri al Turciei s'a ocupat deja de patru-ori

cu această cestiune. Într'aceea decurg negocierile în privința părții politice a pretensiunilor bulgare cu agentul diplomatic Dr. Vulcovici, ear' în privința cestiunii bisericești cu exarchul bulgar. Părerea cercurilor diplomatice, întrucât acele nu sînt ostile Bulgarilor, este mereu aceea, că Poarta se va învol tăcînd și pe încetul cu admiterea episcopilor bulgari în Macedonia și se presupune, că guvernul bulgar, pentru a nu face greutăți Turciei, se va mulțumi cu această concesiune provisoră și nu tocmăi formală. Scirea, că reprezentanța engleză ar susține pretenșiunile bulgare la Poartă, este neexactă; guvernul englez este în această afacere neutral. Asemenea este nemotivată scirea, că Drul Vulcovici ar fi declarat marelui Vezir, că guvernul bulgar n'a voit să amenințe cu nota sa. Poarta nici un moment n'a interpretat așa pași Bulgarei și guvernul bulgar preste tot n'a putut presupune, că nota lui va face această impresiune.

Remaniere ministerială în Anglia.

Lui „Pol. Corr.“ i-se telegrafează din Londra, că faimele despre o iminentă remaniere în cabinetul Salisbury se ivesc eară, de astădată cu mare consistență. Se vorbește, că actualul reprezentant general pentru Irlanda, domnul I. Balfour, sau presidentul oficiului comercial Sir M. Hicks-Beach va deveni prim lord al tesaurului și leader în casa de jos, ear' dl W. H. Smith, care de present ocupă pozițiile indicate, va intra în casa de sus. Mai departe se diice, că lordul Randolph Churchill ear' va intra în cabinetul Salisbury.

Boulanger.

După-cum se telegrafează din Paris, un aderent zelos de mai înainte al lui Boulanger, dl Chincholle, publică în „Figaro“ următoarele despre exconducătorul „naționalilor“: Fostul șef al partidului-național nu are de gînd să părăsească noua sa St-Helena. El și-a creat acolo o mică existență de rentier obosit. Toate s'au sîrșit. Boulanger, desamăgit, fără speranță, este numai umbra sa proprie. El, care într'un moment a avut voe să viseze, că va fi capul statului, sau chiar împărat,

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Un haz.

În anul 1846, a doua di de sf. Rosalii, o trăsură se opresce înaintea locuinței preotului din Boldad. Casa parochială din această comună era mică, dar' curată și cu gust. De pe capra trăsuri apodul în uniformă sârjos și, deschidînd ușa curții, pe cea dîntîu ființă, pe care o întîlni, o salută cu cuvintele:

„Bună ziua, prietene! E acasă domnul părinte?“

„Da, e acasă“.

Fără a mai întreba altceva, apodul bătu în ușa principală a locuinței; în odaie preotul se preumbla în sus și în jos; apodul se plecă înaintea lui cuviincios, apoi ceru pentru domnul seu, pe care îl numi, cuartir.

Preotul, fără a mai răspunde apodului, eși însuși înaintea oaspelui, și după-ce se salutară împrimutat unul pe altul, întrară de braț în lăuntru.

„Bunul meu bătrîn, încă tot vechia roșeață o ai în obraz și încă tot vechia rotundime. Spune-mi, părinte, decînd ne-am vedut ultima-ooră, te-ai întristat baremi odată?“

„Pentru mine nici-odată, pentru alții câte-odată. Patru sute și cățiva prunci am în comună, și ca adevăratul și iubitorul lor părinte, m'am împărțit totdeauna nu numai din bucuriile, ci și din întristările lor. Dar' scii, conte, că prezentarea la preotul mai totdeauna însemnează împărechierea lucrurilor serioase; noi numai câte-odată simțim adevăratul senin și bucurie, anume atunci, când părechia iubită jură înaintea altarului“.

„O, dar' acestui senin și bucurie de ne-nu-mărate-ori întristare și amar îi este urmarea“, glumi contele.

„Căsătoria se încheie în cer, diice proverbul, și e și foarte drept, noi numai bine-cuvîntare pămîntească o împărțăm. Spune-mi, conte, cum 'ți-am venit earăși în minte? Căru scop public se mulțumesc rara fericire?“

„Scop de tot privat, iubite părinte. Tatăl meu doarece și 'mi-a demandat, diice în acest an negreșit se mă însor; și eu 'mi-am ales cea mai frumoasă lună a anului, se-mi aleg eu o viitoare mea asemenea lunii. 'Mi-am propus să călătoresc prin Ardeal, că e proverbul, că aici sînt cele mai frumoase fete. Aș fi putut trece și pe alt drum, dar' până trăiesci d-ta, iubite părinte, drumul cel mai scurt totdeauna îmi va fi cătră Boldad“.

„Vreau să te probez, iubite frățioare, dacă mă iubesci și acum ca mai nainte, așa cred, că barēm o săptămînă mă vei onora cu prezența-ți, căci dacă tei vei însura, sciu că drumul acesta îți va eși din minte“.

„După ameați trebuie să plec, doară 'ți-am spus, că am să mă grăbesc. Bine sciu, că inima mea nu se îndestulese cu câteva oare atunci, când e în apropierea iubului ei părinte. Până dimineață totuși voiu rămân“.

„Atunci ar fi mai bine, conte, dacă ai pleca imediat“. Aședă pe masă friptura de fasan și cu o mișcare a capului înbiă la ea. „Prietene, conte, asta nu-i frumos. A se tîrghi cu simțămîntele acela, care nu e și sārîn în ele“.

„Bine, voi rămân dară până poimîne“.

„Pentru voea d-tale; pentru a mea încă o di, astăzi și așa puțin vom fi loalaltă, că după ameați e sîrbătoreala poporului, ear' pe seară dans în castel“.

„Cine e aici, numai boerul?“

„Baronul Bernay“.

„Bernay... Bernay... stăi puțin, părinte... are și o fată?“

„De patru zile a sosit acasă din călătorie, a făcut multă experiență în țeri străine“.

„E frumoasă, da?“

„Așa, conte, în acest mod întreb pe un preot bătrîn. Trebuie să scii, că mie tot omul bun 'mi-e frumos și tot cel rău 'mi-e urit. Despre domnișoara Paulina spun toți, că e foarte blîndă și foarte bună, așadar 'mi-e iertat să o numesc și eu foarte frumoasă“.

„Se va presenta și dînsa la petrecerea poporului?“

„Că se va presenta e sigur, și încă dacă ai scîi, conte... despre aceea vom vorbi numai la ameați și anume numai atunci, dacă-mi promiți, că numai după cinci zile mă părăsesci“.

„Măna mea“.

Bătrînul preot și contele își strînse prietenește mîinile. Ambii prîndîră povestind despre lucruri trecute, despre rudenii, acum întreba preotul, acum contele, până se împăcară cu curiositatea și se reîntoarseră earăși la present, și încă la petrecerea poporală.

„Așadar va fi prezentă și d-șoara baroneasă?“

„Tineri amice, scii păstra secrete? Îmi dau mîna mea de conte, că și cel mai mic secret îl voiu păstra“.

„Fii atent dară? D-șoara Paulina, după-cum 'ți-am amintit deja, numai de câteva zile a sosit acasă. Până atunci a fost închisă în cercul familiar; nici nu cerceta pe nimenea, nici visite nu primia. Singur mie îmi era iertat să o pot vedea. Crede, conte, pe d-șoara baroneasă nu o cunoaște suflet de om în sat. Astăzi va fi sîrbătoreala poporului; familia baronească și în alți ani o cerceta; baronul și baronesa le sînt jobagilor lor nu numai domni, ci tată și mamă; lor nu le pare greu a se demite de a lua parte chiar între ei, ba încă și prin presente frumoase a le face petrecerea foarte memorabilă. Baronul e un bătrîn bine dispus totdeauna, îi plac glumele

și surprinderile glumețe; dînsul voește și așa va și fi. Închipsește-ți, conte! D-șoara Paulina trebuie să se presente în costum țerănesc, ca-și-cum ar fi vre-o țerancă dintr'un sat vecin, și așa se-și petreacă cu ficiorii și cu fetele din sat. Apoi dacă baronul și baronesa se presentă e sigur, că ori-ce scandal e evitat. A fi la musică și joc nici d-șoara baroneasă nu se va urî. Baronul admiră frumseța țerancelor și se acomodează după ele; așa glumesc, ride și chiar joacă cu ele, ba cea dîntîu, cu care joacă, se simte foarte fericită, căci de regulă după câteva zile îi sosesc cel mai frumos present“.

„Părinte, am cugetat ceva foarte bun“.

„Eu sînt în credința, că contele nu poate cugeta ceva foarte bun, în ori-ce va cugeta trebuie să fie cătuși de puțin haz“.

„Ă, a, părinte, când m'aș presenta și eu ca un țeran din vre-un sat vecin? Pe mine încă nu mă prea cunosc în sat, ear' celor-ce mă cunosc le vom demanda să țînă în cel mai mare secret“.

„Nu am diș, că cugetele-ți trebuie să fie mestecate cu nesdrăvenii? E drept, că planul nu e rău și nu-ți sînt contrar, dar' eu trebuie să nu sciu nimic despre toate acestea“.

„O, nu te teme, părinte, baronului încă o se-ți pară bine, și dacă s'ar mânia cineva pentru aceasta, a mea va fi toată vina. Numai cât acum nu avem timp de perdut. Trebuie să mă gândesc la vestiminte țerănesce. D-ta trebuie să-mi areți drumul, căci altcum planul rămîne ca vecinic plan“.

Preotul însuși se îngrijă de un rînd frumos de vestiminte, așa că cam jumătate la patru oare contele așa un țeran mîndru era, că toate fetele de pe stradă îl înbiu cu flori.

* * *

Sîrbătoreala, după-cum se plănui, se țînu sub dumnezeescul cer liber lîngă o vale în-

cungiurată cu cele mai parfumate flori. Nici ploie, nici vînt nu împedea petrecerea, și cerul încă era îmbrăcat într'un vestmînt sîrbătorec vîntî deschis și cu fața senină și surîdătoare privia la ei. Toți erau cu fețele voioase, ca atunci, când omul lasă toate necazurile vieții la o parte și folosește un pic de timp și pentru distragere, ca să mai poată însufleși.

Musica suna deja. Tinerimea voioasă se întorcea în joc, precînd sosi familia baronească. Din onoare, dar' mai bine din iubire și afecțiune cătră domnii lor, tinerii lăsă jocul și eșiră spre întîmpinare, — baronul le rostî o cuvîntare, le dădu să înțeleagă, că el onorează cea mai mare ar simți-o atunci, când ar vedea, că își petrec cuviincios și cu fețe senine. Din castel îndată după baron și baronesă sosi o țerancuță, nu se înșeală care cred, că e Paulina.

După câteva minute se amestecă între tinerii țerani și unii străini, care privind printre fete, îndată deosebi pe Paulina și nu se înșeală, că în adevăr acea țerancă era d-șoara baroneasă.

Contele era frapat de statura și frumseța ei și deodată îi eși din minte tot Ardealul cu fetele-i frumoase, și tremura de bucurie, gîndindu-se la petrecerea în giural acestei ființe încântătoare.

Așa picioruțe delicate, așa mînuțe moi și albe ca zăpada, așa față frumosă desemnată și colorată nu a mai vedut contele nici-odată; care de care dintre țerani se înbulziau la ea.

Contele fără să se gîndească mult îi întrecu, pași înaintea ei, o prinse de mîna stîngă și, după datină, îi dișe, yînă în joc“.

D-șoara Paulina asemenea era încântată de astă statură nobilă, de față-i plăcintă și manierele alese, nu cuteză să-și mai ridice

astăzi duce mai numai o vieță animalică. Câte-odată își închipuiesc, că se află în Görz, atunci joacă pe Chambord, primește câte un călător eunoscut și plânge cu el de rușinea Franței. Ușa lui este încuiată pentru toată lumea, care i-ar putea reaminti luptele trecute. Nici pe Chincholle nu l-a primit.

Sciri militare din România.

(Correspondență originală a lui „Neue Freie Presse“.)
București, 11 Iulie.

Întrebarea referitoare la introducerea pușcii cu repetiție în armata română, despre care se vorbește de multă vreme în cercurile noastre militare, se va rezolva definitiv în timpul cel mai scurt. La o interpellare adresată în această privință ministrului de război Vlădescu, acesta a răspuns, că guvernul este hotărât a întrebuița și pentru armata română progresul mai nou ale fabricațiunii de arme, dar trebuie însă așteptat până-ce se vor face spre scopul acesta experimente cu noua pușcă din partea unei comisii speciale și experți de militari. Această comisie „și-a sfârșit acum probele de dare la semn cu diferitele sisteme de pușci cu repetiție pe câmpul dela Cotroceni lângă București și judecata ei asupra alegerii pentru armată a unui sistem dintre pușcile aflătoare în folosință, precum asupra armei lui Henry Martini, prefăcută în armă cu repetiție și de un mic calibr, precum și asupra ierbi fără fum, și-a dat-o deja tot acum. Pentru a a putea trage un bun rezultat comparativ asupra întrebuițării diferitelor sisteme de pușci cu repetiție din partea trupelor, ministrul de război a înlocuit cumpărarea alor 50 bucăți de pușci din toate sistemele luate în considerare, care pușci cu ocaziunea noii înarmări a armatei române se vor da soldaților spre exercițiu. Alegerea unui sistem va depinde dela rezultatele ce se vor obține.

O însemnată ordinațiune a ministrului de război cu privire la ridicarea prestațiunilor artileriei de rezervă române este, că în fiecare an călărașii, care sînt obligați la serviciul de 10 ani, în ultimii patru ani se vor împărți trainului artileriei de rezervă. Indemnul la această măsură trebuie căutat în împregiurarea, că numărul de până aci al artileriei de rezervă nu era deajuns, ca să poată aduce la o deplină tărie de război bateriile de câmp și coloanele de munițiune, ear' pe de altă parte pentru călărașii din anii din urmă nu se putea lua o atare aplicare, pentru de a nu-i putea împărți în cas de lipsă fără nici o mai departe știrbire a serviciului la întregirea coloanelor de tren ale artileriei de rezervă. Un nou decret al ministrului de război înaintat regelui spre signare se referese la înființarea unei tabere permanente pentru doborâșii corpului II. de armată (București) în interiorul raionului de întărire al capitalei. Consiliul superior sanitar al armatei a și primit deja înștiințarea, ca să determine locul pentru așezarea taberei.

Întărire, care a suferit-o prin parlament votarea creditelor de fortificațiune, se simțese cu privire la starea lucrului dela linia de întărire Galați—Focșani—Nămolosa.

ochii la el, ear' inimioara-i șopti: așa ființă n'ai întâlnit în cercurile înalte?

„Cum te chiamă, suflote?“
„Mă chiamă George Garduș și sînt din Porumbăr.“

În astă clipă eară își întâlniră privirile și frumoasa copilă abia șopti: „pe mine mă chiamă Anița Gligoraș.“

„Ei Aniță, dacă va vră și dumneșeu, în dulcele acesta numai cu tine voi juca, ear' în celalalt dulce . . . dar' despre aceea voi vorbi mai multe cu tatăl tău.“

D-șoarei barone se îi plăcu și displicu declararea țeranului și abia aștepta să se fi nească odată dansul.

„Uite ce băiat sdravén jucătorul copilei noastre“, — duse baronul baronei, — „și uite cum scie cirtesa.“

— „Audi, frățioare, spunem-i numele tău, dar' nu uita a-mi aminti și aceea, că tatăl tău la ce domn servește și tu ce ocupăciune ai?“ — întreba baronul cu voce aspră, dar' blândă pe contele țeran.

„Măria-Ta, numele meu e George Garduș, tatăl meu nu servește la mine, că e nobil sêrac; eu locuiesc în Pormabar, dar' decând am vădut floricia asta, mi-ar plăce mai bine să locuiesc aci

„Așa tare îți place copila aceasta?“
„Așa de, Măria-Ta! Nici nu voi merge acasă, până nu voi vorbi cu tatăl ei.

Baronului îi plăcu tare de conte și așa țeran și își propuse să continue gluma și seara la petrecere în castel, și atunci arătând cine e Anița, se păcălească pe țeran.

„Frățioare, tu ești un băiat foarte cum se cade, îmi place foarte mult de tine, și ca să te conving și dacă îți place și ție de mine, te poftesc pe seară la opt oare la petrecere în castel. Și acolo va fi muzică și joc și îți vei petrece cum vei vră.“

În urma dispozițiunilor de mai înainte se spera, că forturile acestei linii se vor putea aduce în stare de apărare în decursul lunii lui Iulie. Acestea are de a se atribui numai trăgării referitoare la votarea creditelor. Toți lucrurile la acest fost sînt înaintate, în-cât cel mult până la finea lui Septemvrie vor fi gata. Cupolele cuirassate hotărîte pentru Galați au și sosit deja la locul destinat și întocmirea și armarea lor va urma fără de a mai perde vremea cât de curând.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Timișoara, în 17 Iulie 1890.

În presupunerea, că după cele multe publicate în prețuita foaie „Tribuna“, onoratul public român e în curat cu situațiunea, în care se află membrii partidului național din Arad și provincie, fără de a mai repeta cele scrise de oameni parte mai competenți, parte mai cunoscători de cauză, — rog pe onorata redacțiune a publica declarațiunea ce 'mi-a făcut-o un domn veteran din Arad și ca cel mai nou eveniment: atentatul comis contra eruditului nostru bărbat Dr. George Popa.

Înainte de aceasta cu câteva săptămîni din întemplantare am citit în „Gazeta Poporului“, — deși eu nu am datina a de citi foaia aceasta, — mai multe înjurături dela un călător necunosător celor-ce se petrec în Arad, adresate membrilor partidului național, între care călătorul numește pe domni: Dr. Oncu, Suci, Mangra etc. de oameni renitenți, precând pe domnul episcop al Aradului și mediocritățile grupate în giurul Ilustrității Sale de cei mai activi și zeloși sprigini-tori ai cauzei naționale și ai poporului împilat. Când am citit lunga blasfemie scrisă în „Gazeta Poporului“ de un om necunosător al împregiurărilor din Arad, eram să dau creșemânt aserțiunilor publicate la adresa domnului Oncu și amicii de principii, dar' în 10 Iulie a. c., trecînd prin Arad, din întemplantare am convenit cu un vechiu cunoscut, dela care spre marea mea măchnire, ear' de altă parte mângăiere, am căpătat următoarea informațiune: „Toate cauzele române, puse în mișcare cam de pe la anul 1881 începînd, au fost zădărnice de oamenii grupați în giurul episcopului Meșian, în vreme ce, dacă episcopul a sêrșit vre-un act vrednic de recunoștință, numai spriginit de cei urgișiți de dînsul i-a succedat sêrșirii, care se interesează și astăzi cu mult zel de orice întreprindere românească, deși sînt calomniati. Și ca să fii în curat cu situațiunea, îți comunic atentatul cel mai proaspăt comis față cu eruditul și îndelung-răbdătorul Dr. George Popa, căruia cu ocaziunea unui examen episcopul Meșian îi duse pentru observările făcute din punct de vedere pedagogic: „fie-ți rușine“, care fapt complinit, nu se mai poate revoca decît numai prin minciună; eu îl las la judecata publicului românesc, care sigur scie, cine este un Dr. G. Popa și cine este un Meșian? Urmarea firească a acestui incident regretabil a fost, că dl Dr. G. Popa, ca om conșciu de valoarea sa morală, a abdis, precum se afirmă, irevocabil dela postul seu de

„Eu mulțumesc Măriei-Tale pentru cîntea care 'mi-o face, și voi veni, dar' numai cu o condițiune.“

„Dacă se poate împlini îți promit, și dacă îți promit se va și împlini.

„Voi veni, dar' numai dacă și Anița va fi acolo.“

Baronului îi plăcu mult de sinceritatea țeranului, și se bucură, că gluma va dura încă mult.

„Bine, prietene îți împlinesc dorința. Fata mea, pe seară la petrecere în castel te poftesc și pe tine, te voi vedea foarte bucurat!“

Jocul se apropiă de fînit și domnișoara baronesă se rugă de părinți să se depărteze. George Garduș era în adevăr un țeran, dar' domnișoara baronesă își însemnă bine frumoasele lui calități și, după-ce se depărțară, un simțemînt neexplicat îi cuprinse inima, cînd se gîndi că cu el o să se întâlnească încă odată.

Petrecerea în castel se începî punct la opt oare, dar' George Garduș se prezentă puțin mai tîrziu, la un pătrar la nouă oare. Preotul, care era deja acolo, se temea a-și privi oaspeții, ca nu cumva să se trazeze. Când se prezentă contele oaspeții erau toți adunați, Anița sta însă sfîșită într-un colț al salonului. Contele își juca rola de minune; luxul și strălucirea îi părea ceva ne mai vădut, dar' puțin impresionabil, și se aședă lîngă Anița foarte cuviincios.

„Nu e pentru noi, ângerelule, locul acesta, mai bine ne e nouă afară în sinul naturii, între prietenii și soții noștri.“

„Și eu iubesc mai mult câmpul, dar' și aici sînt dedată, că sînt acasă. Eu nu am nici mamă, nici tată, baronul s'a îndurat a îngriji de o orfană, care le e foarte mulțumitoare, le ajută la toate lucrurile în câmp și în culină și se învîrte prin chiliile aceste.“

reterent consistorial. Și acum judecă, dle“, — sfîrși bătrînul meu, — „dacă Dr. Oncu și amicii sei de principii sînt de condamnat, sau cei-ce scriu prin gazete, lăudînd faptele lui Meșian.“

După informațiunile primite m'am îndepărtat cu convingerea, că Aradul, care este centrul unei puternice provincii românești, se va înălța earăși și că membrii partidului național se întăresc mereu, dar' conșciențios, precând pe Arapul, ori-cît îl vor spela, tot negru va rămîne. Înainte dar' cu toții cei grupați în partidul național, că al vostru este viitorul, cu voi este dreptatea, cu voi sînt toți Românii adevărați, cu voi este și va fi și Dumneșeu.

Veritas.

CRONICĂ.

Vedua Principesei de Coroană Ștefania, care de present petrece în Szt. Antal la familia Coburg, se va reîntoarce în 25 l. c. la Viena și de aici va merge apoi în Laxenburg. Îndată după cununia Archiducesei Maria Valeria, la care și vedua Principesei va lua parte, înalta doamnă va merge spre Ober-Ammergau și după aceea în München, ca să viziteze pe cumnata sa, principesa Gisella de Bavaria.

Inspectorul general de infanterie FZM baron König a sosit la 17 l. c. în Cluj spre a inspecta regimentul de acolo. În 20 l. c. va veni și la Sibiu tot spre acest scop.

Numire. Profesorul de gimnastică dela școala reală superioară din Alba-Regală, Adam Kartner, a fost numit profesor ordinar la gimnaziul de stat din Sibiu.

Un loc de scaldă sub curatelă. Între proprietarii locului de cură Borsec din Ardeal și între 2 comune învecinate s'a născut un proces, până la a cărui hotărîre băile dela Borsec sînt puse din partea tribunalului din Ciucsereda sub curatelă. Resoluțiunea aceasta a tribunalului a fost publicată în 14 l. c.

Trafica cea mare de tutun de aici, în sensul prescrișelor celor nouă edate de înaltul minister reg. ung. de finance, de astăzi înainte va fi deschisă la 7 oare dimineața și închisă la 9 oare seara. Asupra acestei împregiurări se atrage deci atențiunea p. t. publicului.

Avis. Din invitațiile la balul împreunat cu concert ce se va arangia la 24 l. c. în folosul corului plugarilor români din Șomcuta-mare, ni-sau reînăpăoiat câteva dela respectivele poste cu observarea pe adresă „ismere-tlen“. Aceasta poate să fie o apucătură răuvoitoare, croită anume în defavorul reușitei balului decătră aceia, care se uită cu ochi rei și inima pătîmase, la tot ce e românesc. Drept-aceea, dacă cuiva din on. public român invitat de noi în toată regula nu i-ar sosit la mînă invitarea la această petrecere, — altcum mult promițitoare, — binevoască a o considera aceasta ca o urmare intenționată din partea acolora, care numai binevoitori nu ne sînt și al căror scop îl putem cunoaște prea bine fiecare. În legătură cu aceasta avisăm pe on. public că la concert, — prelîngă pian, violină și declamațiuni, — vor debuta cu cîntece corul teologilor și corul plugarilor români din Șomcuta-mare; ear' programa concertului se va distribui on. participanți cu ocaziunea răs-

„Așadară Măria Sa domnul poruncește preste tine?“

„Măria Sa domnul și Măria Sa d-na“.

O Dumneșeu! cuminte am fost, cînd am primit dară invitarea Măriei Safe, dacă eram neînduplecat, as fi stricat totul. Spune-mi, Aniță, dar' sincer, iubesci pe cineva?“

Anița, — respective domnișoara baronesă, — într'atîta a surprins-o, sau puțin a vătămă-t-o întrebarea-aceasta, de se înroși, se sculă și stătî foarte confusă.

Baronul, care observa toate mișcărilor, îndată pricepu și marse drept spre George.

„Ficiorule, precum vîd, te-ai mîniat pe Anița?“

„Dacă am făcut-o, am făcut-o fără voe, eu numai atîta am întrebă-t, dacă iubesci pe cineva?“

„Și cu ce drept întrebî tu pe o fată așa ceva?“

„Drept spunînd, Măria-Ta, am întrebă-t, ca să sciu, dacă nu cumva înimuța ei e ocupată cu altcineva și eu zadarnic 'mi-o ocup a mea cu ea. Eu spun din inimă, că Anița îmi place, și dacă și eu îi plac, să se învoească Măria-Sa a ne împreuna laolaltă.“

Baronul, după această declarație serioasă și sinceră, așa față învoitoare arăta, că dacă și contele — ar fi fost George Garduș, ar fi fost sigur, că pe Anița nu numai o putea cere, dar' o și capătă. — Mai tîrziu, fără să se mișce din acel loc baronul, agrăsece pe fiica Anița și-i pune mîna în a lui George.

„Veți dar', Anița nu se va mai mînia, fără despre dragoste să vorbiți numai după cină și joc, acum poveștiți despre muzică, joc, flori, prieteni și cunoscuți. (Va urma.)

cumpărării biletelor de intrare. Șomcuta-mare, la 14 Iulie 1890. Comitetul arangiator.

Petrecere de vară în Cenade. Inteligența română din Cenade și giur invită la petrecerea de vară, care se va ține Duminecă în 3 August st. n. a. c. în pădurea numită „Frumoasa“. Venitul curat e destinat în favorul școlii române gr-cat. din loc. Prețul de intrare: de persoană 80 cr., de familie până la 3 membri 1 fl. 50 cr., de familie preste 3 membri 2 fl. v. a. Începutul la 4 oare p. m. În pauză se vor juca „Călugerul“ și „Bătuta“. Suprasolvirile și oferte se primesc cu mulțumită și se vor cuita în diarele românești. Pentru victuale sînt rugați a se îngriji sp. domni oaspeți.

Foc mare. În 18 l. c. pe la 4 oare d. am. s'a iscat în un foc mare strada Nagyszamos din Cluj. Până la 6 oare au ars 6 case, dintre care numai una este asigurată, spune „Kolozsvár“.

Luptă cu un căne turbat. În Hațeg, un individ cu numele Popescu, venind dela câmp, a observat, că un căne mare îi ținea calea. Venind în apropierea lui, cănele a început a lătra. Nefericitul om s'a trîntit la pămînt, dar' cănelul furios i-a apucat cu gura brațul drept. La aceasta mușcatul a prins cănele de gît și l'a aruncat la o parte, dar' cănele eară a venit, începîndu-se apoi o luptă pe vieță și pe moarte între om și căne. Sêlbaticul animal voia cu tot prețul să-l muce de cap. În sfîrșit bietul om abia a scăpat, mergînd plin de sînge la casa orașului, unde momentan a fost pus sub îngrijire medicală. Se sperază, că trimițîndu-l în institutul de bacteriologie din Budapesta, se va vindeca.

Cununia FZM-lui Latour. Educatorul de odinioară al Principelui de Coroană Rudolf s'a căsătorit în 1 l. c. în Viena cu vedua unui doctor de medicină cu numele Wagner.

Gemeni. Din Brunn se împărtășesce, ca soția hotelierului din Tschonovitz, Maria Kalendofsky, a născut în 17 l. c. patru gemeni, care toți sînt băieți.

Regina României va face încă în decursul acestei luni, după-cum citim în „Neues P. Journal“, o călătorie în străinătate și cu acest prilegiu regina va cerceta și pe mama Sa principesa Maria de Vied, în castelul Segenhaus. Numitul dîr spune mai departe, că nu se scie cu siguranță, dacă regina se va supune curei de masagi, dar' la tot cazul va cerceta băile de mare dela Scheveningen. Regele Carol va merge deasemenea în vara aceasta în Germania, unde se va întâlni cu soția Sa.

Panița — trăsece! Această poveste i-se comunică din Sofia dîrului „Parlamentar“ din Viena. Correspondentul scrie, că nu Panița, ci un criminalist de rînd a fost împușcat; el însuși se află afară din țeară și anume el este conducătorul unei bande de Arnăuți în Sêrbia-vechie! Dăm această scire numai ca să arătăm, căte bazaconii și prostii se nasc în creerii oamenilor.

Vedua majorului Panița. După-cum se scrie din Ruscuc une foi din Odessa, vedua executatului major bulgar Panița a încercat să se sinucidă, trăgîndu-și o pușcătură în piept cu revolverul bărbatului ei, fără însă a se vătămă de moarte. Numai nisce vecini au împedecat-o, ca să nu-și mai tragă un al doilea foc. Încercarea veduvei Panița de a se sinucide s'a lăsit curînd în tot orașul și se aduce în legătură cu svonul referitor la atentatul asupra lui Stambuloff.

Un congres de pace în Londra. În luna trecută s'a ținut la Westminsterhalle în Londra un congres de pace, la care au participat mai mult de o sută de diferite societăți de pace și pentru introducerea arbitrilor. Acest congres se va fini în 25 l. c., cînd se va ține o conferență interparlamentară tot spre un asemenea scop, la care vor fi invitați numai membri din deosebitele parlamente europene.

Barbariile din Siberia. Pentru a arăta lumii civilizate și mai mult barbariile ce se comit în Siberia, principele Petre Krapotkin a ținut dîlele aceste o conferență la Londra, în care a vorbit despre Siberia, arătînd pe larg toate crîmurile ce oamenii țărului le fac acolo. Între altele el a spus, cum pe fiecare an se trimit în Siberia 20.000 bărbați, femei și copii. În închisoarea dela Tomsk, de unde se distribuie deținuții, e loc numai pentru 1000 condamnați, cu toate aceste administrațiunea viră acolo preste trei mii oameni. Își poate deci ori-și-cine închipul vieța miserabilă, pe care o duc acolo cei arestați. În permanentă sînt acolo câte 500 bolnavi, cu toate că în spital nu e loc decît pentru 200 deținuți. Din Tomsk deținuții sînt trimiși în Siberia pe jos. Unii dintre deținuți poartă chiar și căte trei lanțuri, ear' cînd nu mai pot merge, soldații îi bat cu cînutul și cu patul pușcii. Ce este apoi mai crud, mai barbar, este că pe fiecare an se trimit cît: 10.000 persoane în Siberia, care n'au fost nici-odată în fața jîdelui de instrucție. Cât despre munca, la care-i pune, e ceva înspăimîntător. Ei sînt ținûți în ome dîna și noaptea, unde trebuie să scoată pe an 9000 chilograme de aur.

O nouă pușcă.

Pulberea de tir ce se usează în armată aparține, înaintea descoperirii făcute de inginerul Vieille, categoriei pulberilor dîse vii, adecă se aprindea instantaneu și da proiectilei o impulsie instantanee. În toată desvoltarea puterii, acțiunea fiind egală reacțiunii, de aci rezultă, că nu se putea mări forța proiectiunii fără să se mărească smîcitură pușcii.

Extensiunea distanței avea drept limită sfortarea suportabilă a umărului trăgătorului. Îndată-ce se atîngea această limită, nu se mai putea mări bătaia pușcilor portative prin întrebuițarea pulberii vii. Pentru aceasta de mai mulți ani se caută o pulbere lentă, adecă cu o deflagrațiune gradată, pentru a se pute utiliza toată puterea fără genă sau pericol pentru trăgător.

Eminentul nostru compatriot Vieille fu cel dintîiu, car prezentă un produs, realisând avantajile căutate. Experiența a demonstrat, că acest produs convine de minune, desvoaltă o putere de proiectiune considerabilă, o detunătură slabă, nu produce fum, nu detorisează arma și nu produce nici un gas vătămător sau incomodant prin mirosul seu. Îndată-ce sfortările fură cunoscute, străinii căutară prin toate mijlocele posibile să afle secretul fabricațiunii, analiza fiind neputincioasă de a releva compozițiunea sa exactă. Cu toate mijlocele întrebuițate nu putură ajunge la nici un rezultat favorabil. Chiar astăzi armatele străine întrebuițează produse similare pulberii lui Vieille, care sînt cu totul inferioare în calitate.

Pulberea lentă și fără fum a luat locul pulberii vii și puterile militare europene operează pe o scară foarte întinsă transformarea armamentului lor.

Precăt se diminuează calibrul, precăt se modifică aparatele de ridicare, canelarea armelor de foc cu atît se pune în aplicare mecanismul cel ingenios pentru a mări viteza tirului. Inconvenientul cel mai mare fiind încălzierea pușcii printr'un tir repetat, s'a căutat a se micșora acest inconvenient prin introducerea unui mașon isolant, așa că ne putem întreba cu drept cuvînt, dacă n'am ajuns la cel din urmă grad de perfecțiune ce se poate realiza în arta de a distruge pe semenii noștri.

Dacă adaugem această descoperire prelîngăn esecabilele resurse ale genului omenesc, putem dîce, că am atins culmea distrugerii.

Este adevărat, că inventatorii au tras tot profitul posibil din balistica modernă basată pe întrebuițarea pulberii și a fulminantelor. Dar' balistica era ea neschimbată?

Un inventator, deja celebru, dl Paul Giffard, a demonstrat într'un mod practic contrarul. Ceea-ce era ieri adevărat, nu mai este așadar aji.

Di Paul Giffard a prezentat camerei de comerț din Saint-Etienne o adevărată minune a armureriei, o pușcă de vîntătoare, în care pulberea și amorsa sînt suprimate și înlocuite cu o picătură de un licuid volatil, care cădînd într-o cameră închisă, la spatele proiectilului sau încărcăturii de plumb, desvoaltă volatilisîndu-se o intensiune foarte mare și prin urmare forța de proiectiune.

Licuidul este un gas licuefăcut. El este conținut într-o cartușă de oțel provădută cu o supapă de scăpare regulată printr'un ochitor. Apăsîndu-se trăgaciul, supopa se deschide și arma se descarcă. Cartușă conține 100 grame de licuid. A treia parte dintr'un gram este deajuns pentru a desvolta forța de proiectiune într-o armă de vîntătoare, sau într'una cu tirul redus. Aceeași cartușă poate dar' servi pentru a se trage trei sute de lovituri. După fiecare lovitură se introduce pe pîreții țevii încărcătura de plumb sau glonț. Și se poate ușor înțelege, că cu un mecanism cu repetiție s'ar pute aduce mereu înaintea camerei pe volatilisare o serie neîntrepruț de încărcături sau proiectile. Cu o asemenea armă temerea, ca ea să se încălzească, nu poate să existe. Tragerea, departe de a încălzi țevă, o răcește, condensarea gasului absorbînd caloricul ambiant, cum se întemplă cu amoniacul în aparatele de fabricat înghețată.

Apoi lucru în adevăr extraordinar, gasul licuefăcut, revenind în starea-i primitivă, nu se volatilisează imediat. Proiectilul la început este chiar împins foarte încet în interiorul țevii și nu-și dobîndesce viteza sa totală decît în momentul eșirii sale. Astfel că forța de proiectiune este întrebuițată la maximum și nu este de temut nici un pericol din presiunile violente și instantanee pe pîreții armei.

Detunătura se poate compara cu sgomotul ce îl produce destuparea unei sticle cu șampanie.

Este un sgomot sec, care se perde imediat. Ea nu produce nici flacări, nici fum, abia mai e nevoie să o spunem. Naturalmente, că arma nu se sgude deloc.

Licuidul, volatilisîndu-se, răspîndește o odoare plăcută. Este o mare deosebire între această armă și pulberea fără fum austriacă, care în anul trecut asfixiă pe nisce trăgători în executarea unui foc repeda.

Cel mai bun mijloc pretutindenea recunoscut în
contra tuturor insectelor și vândut în circa douăzeci
de mii de prăvălii [886] 9—12

eară s'a ieftinit.

Flacoanele veritabile sunt provădute cu numele
I. Zacherl

și costă în viitor 15 cr., 30 cr., 50 cr., 1 fl. — cr.

Această specialitate aleasă nimicește cu putere și iuteală uimitoare
toate insectele din locuințe, bucătării, hoteluri, din mobile și vestimente,
precum și de pe animalele noastre de casă, din grajduri, de pe plante, din
florării și grădini. Ceea-ce se vinde cu cumpăna în hârtie desfăcută nici-
odată nu este specialitate de a lui „ZACHERL“.

În Sibiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher sen.	F. A. Reissenberger.	R. Gardik.
Francisc Jahn fiu.	Ios. Wagner.	Mathias & Hüttl.
Ioan Billes.	Fr. I. Wagner form.	Iosif Jikeli.
Gustav Gürtler.	Const. Bugarsky.	C. A. Markowatz.
Ludovic Fuchs.	Iul. Ballmann.	W. F. Morscher.
G. W. Grohmann.	Wilhelm Frank.	Iosif Schwarz.
Gustav Kessler.	Frider. Homm.	L. Kurovsky.

În locurile numite ce urmează:

Abrud.	Văcele.	Seica-mare.	Reghinul-săsesc.
Hoghin.	Etd.	Medias.	Cristurul-săcuișc.
Ghiertan.	Făgăraș.	Sebeșul-săsesc.	Teaca.
Bistrița.	Cincu-mare.	Aiud.	Turda.
Blaj.	Giergio-S. Miclăuș.	Petroșeni.	Tulghes.
Borsec.	Hațeg.	Simeria.	Teuș.
Orăștie.	Cisnădie.	Cohalm.	Cămpeni.
Ciuc-Cartfalău.	Hodmező-Vásárh.	Mercurea.	Odorheul-săcuișc.
Ciucsereda.	Alba-Iulia.	Beșinen.	Uzon.
Vărdafalva.	Chezd-Oșorheiu.	Sercaia.	Hunedoara.
Dej.	Cluj.	Sepsi-Săngeorgiu.	Rosia.
Deva.	Brașov.	Sighișoara.	Valeamare.
Elisabetopol.	Mănăstur.	Gherla.	Zlatna.

Acolo unde sunt afișate „placate de Zacherlin“.

Resturi de postav
de Brün

3-10 m. pentru un costum
complet. fl. 3-75.

Resturi de postav
3-10 m. stofă modernă.
fl. 5. [884] 16—20

Resturi de postav
calitate fină pentru un pardesiu
2-10 m. fl. 8.

Resturi de postav
pentru pardesii, coloare veri-
tabilă 2-10 m., lână curată,
fl. 7.

Resturi de Kamgarn
6-40 m. pentru un costum
complet fl. 3.

Resturi de piqué de
GILETCE
se pot spăla, pentru o giletă
completă fl. 1.

Stofe de uniformă
de colori veritabile pentru func-
ționarii c. r. și pentru gardistii
de finance.

Bernhard Ticho
BRÜNN,
Krautmarkt 18.

Se expediază prin
rambursă.

Mustre gratis și franco.

Cartoane de
mustre
elegant ajustate cu 400
de desinuri se trimit dlor
croitori nefrancate.

Institut tipografic în Sibiu.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda
și
muiera lui.

În versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Arghir și Elena.

Istoria

preafrumosului fclor de craiu și a preafrumoasei
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

recomandă

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi	1 cont (25 coale) 40 cr.
2. Inventare	1 " " " 4 " "
3. Obligațiuni (cu seara de timbre pentru intabulări)	1 " " " 50 " "
4. Consemnări sumareice despre dări (som- măș kimutatás	1 " " " 40 " "
5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegy- zőkönyv)	1 " " " 50 " "
6. Citațiuni pentru primării comunale	1 " " " 50 " "
7. Hagyatéki kimutatás	1 " " " 60 " "
8. Filera de imanuare	1 " " " 44 " "
9. Protocol de pertractare	1 " " " 44 " "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite	1 " " " 50 " "
11. Testimonii de școală	1 " " " 40 " "
12. Testimonii pentru școalele populare una sută	80 " "
13. Cartea principală de comput	(la 10 coale) 25 " "
14. Kötelezvény	" " " 20 " "
15. Hivatalos bizonyítvány	" " " 20 " "
16. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens	" " " 20 " "
17. Raport despre banii, care se subștern vice- comitelui comitatens	" " " 20 " "
18. Schulversäumnissausweis	" " " 20 " "
19. Conspect despre datoria contribuțiunii și sol- virea ei	" " " 20 " "
20. Adásvevési szerződés	" " " 20 " "
21. Honved-Veränderungsausweis	" " " 20 " "
22. Tartozkodási változási kimutatás	" " " 20 " "
23. Protocol de exhibite (gestiune)	" " " 25 " "

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Iulie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiu						
	Tren acelerat	Tren acelerat	Tren de parcurs	Tren de parcurs		Tren acelerat	Tren de parcurs	Tren acelerat	Tren de parcurs		Tren acelerat	Tren de parcurs	Tren de parcurs		Tren acelerat	Tren de parcurs	Tren de parcurs		Tren acelerat	Tren de parcurs	Tren de parcurs	
Viena	3.25	8.—	10.50		Bucuresci	7.35		4.45		Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51		Copsa-mică	4.05	10.47	7.10	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08		9.12		Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27		Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37		9.41		Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44		Loamneș	5.16	11.58	8.27	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13		4.20	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06		Ocna	5.47	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.00		10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28		Sibiu	6.10	12.52	9.23	
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apatia	3.12	4.44		11.18	Györök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56						
Rév.	3.02	7.41	3.48	2.46	Agostonfalva	3.32	5.20		11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26		Sibiu	7.35	3.35	4.34	
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Homorod	3.47	5.47		11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Branișca	4.18	7.48		Ocna	8.02	4.09	4.58	
Bucia			4.54	4.03	Hașfalău	4.20	6.35		12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10		Loamneș	8.30		5.25	
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.25	8.12		1.35	Bérvava		5.38	7.17	Gurasada	4.53	8.20		Șeica-mare	9.05		5.55	
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	5.45	8.47		1.59	Zam		5.53	7.33	Zam	5.21	8.48		Copsa-mică	9.34		6.20	
Stana			6.38	5.49	Medias	6.12	9.29		2.32	Soborșin		6.33	8.20	Soborșin	5.56	9.17						
Aghirș			6.59	6.17	Copsa-mică	6.33	10.10		2.59	Zam		6.58	8.49	Bérvava	6.46	9.54						
Ghirbău			7.11	6.28	Micăsasa	6.46	10.32		3.13	Gurasada		7.22	9.16	Conop	7.02	10.09						
Nădășel	5.49		7.24	6.44	Blaj	6.48	10.42	11.47	3.18	Ilia		7.38	9.32	Radna-Lipova	5.49	7.36	10.38					
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.22	11.37	12.32	4.03	Branișca		7.54	9.51	Pauliș	6.06	7.50	10.51		Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Deva		8.14	10.18	Györök	6.24	8.03	11.03		Cheța	3.25	8.50	3.29
Ghirbău	7.30	12.42	9.18	10.31	Aiud	7.58	1.23	1.30	5.06	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Glogovaț	6.53	8.26	11.27		Ludoș	3.41	9.11	4.06
Cucerdea	7.55		1.18	9.49	Vințul-de-sus	8.15	1.50	1.54	5.24	Orăștie		9.12	11.14	Arad	7.06	8.38	11.38		M-Bogat	3.56	9.20	4.15
Uioara			1.25	9.56	Uioara	7.51	2.20	2.16	5.45	Jibot		9.34	11.39	Szolnok	7.45	9.05	12.10		Cipeu-Iernut	4.33	9.57	4.54
Vințul-de-sus			1.33	10.02	Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08	Vințul-de-jos		9.56	12.05	Budapesta	11.51	2.25	4.47		Kerelő-Sz-Pál	4.48	10.12	5.10
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02	Ghirbău	9.16	3.33	3.15	6.72	Alba-Iulia		10.17	12.26	Viena	1.55	5.50	7.45		Nireșteu	5.11	10.35	5.34
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida	9.28	4.32	7.52	7.52	Teiuș		10.44	12.58		7.20	1.40	6.05		Oșorheiu	5.30	10.54	5.33
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	1.18	Cluj	10.36	6.05	4.53	8.10	Simeria (Piski)—Petroșeni	Petroșeni—Simeria (Piski)								Reghinul.-săs.	5.50	4.58	
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11	Nădășel	10.48	6.26	5.32	8.30	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03		Reghinul.-săs.	7.25	7.—	
Micăsasa	3.33	12.04	2.49		Ghirbău	6.42	5.48	8.50	8.50	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița	6.45	11.23	4.49		Reghinul.-săs.		8.25	8.—
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghirș		6.58	9.05	9.05	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24		Oșorheiu	7.24	5.54	10.20
Medias	10.07		12.39	3.46	Stana		7.24	6.11	9.19	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04		Nireșteu	7.44	6.14	10.39
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27	Huedin		7.47	9.43	9.43	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hațeg	8.51	1.19	6.43		Kerelő-Sz-Pál	8.07	6.37	11.02
Sighișoara	11.06		1.50	5.39	Ciucia	12.01	8.27	6.43	10.02	Banița	11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28		Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23
Hașfalău	11.21		2.06	6.02	Bucia	12.31	8.49	7.12	10.41	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—		M-Bogat	9.02	7.28	11.53
Homorod	12.37		3.20	7.51	Bratca		9.08	10.56	10.56	Arad	6.41	12.20	9.10	Timișoara	7.20	3.30	8.15		Ludoș	9.35	7.41	12.06
Agostonfalva			3.56	8.36	Rév.		1.10	10.04	7.51	Aradul-nou	7.09	12.44	9.22	Sân-Andrei	6.51	2.43	7.25		Cheța	9.51	7.57	12.22
Apatia	1.26		4.19	9.10	Mező-Telegd		1.36	10.41	8.17	Németh-Ságh	7.31	1.09	9.41	Mercizfalva	6.35	2.26	7.04		Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Feldioara	1.47		4.44	9.44	Oradea-mare		2.01	11.06	8.42	Vinga	7.58	1.37	10.01	Orcizfalva	6.17	1.59	6.37					
Brașov	2.23		5.20	10.31	P. Ladány		2.08	1.19	8.47	Orcizfalva	8.14	1.54	10.14	Vinga	6.05	1.39	6.18		Simeria (Piski)—Hunedoara			
Timiș	3.15		5.30	9.48	Szolnok		3.31	3.31	10.09	Mercizfalva	8.29	2.10	10.26	Sân-Andrei	5.50	1.21	5.55		Simeria (Piski)			4.—
Predeal	3.47		6.14	11.23	Budapesta		5.11	6.35	11.51	Timișoara	8.45	2.27	10.39	Aradul-nou	5.30	12.35	5.25		Cerna			4.21
Bucuresci	9.30		11.35		Viena		7.15	6.50	1.55	Arad	9.08	2.53	10.58	Arad					Hunedoara			4.50
							1.40	3.—	7.20													
Murêș-Ludos—Bistrița				Bistrița—Murêș-Ludos				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiu						
Murêș-Ludoș			4.—		Bistrița				1.16													
Țăgu-Budatelic			7.07		Țăgu-Budatelic				4.15													
Bistrița			9.59		Murêș-Ludoș				7.21													
Nota : Numeri încaudratți cu linii groase înseamnă că arele de noapte.																						
								Sighișoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoara				Hunedoara—Simeria (Piski)						

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necș.